

אין מטבע נעשה חליפין. אפילו לרז ששת דלא צעי כלי פסל הכא מטבע כפרש"י משום דדעתיה אזורתא דעבידה דבטלה וא"ת ולרז נחמן דאמר לקמן (דף מו.) דכלי דוקא צעי וכי פליג לרז ולוי וי"ל דמטבע מיקרי שפיר כלי שראוי לשקול בו משקולת ועוד דרזוי למלווה צוואר כמו ובלאו הכי י"ל דמקרי כלי דלא לא מקרי כלי אס כן אמאי נעשה חליפין הלא אפילו לרז ששת דלא צעי כלי מ"מ פירא מיהא צעי ומטבע לא מקרי פירי כדאמר בסמוך אפי' למ"ד אין מטבע כו' מתי דהוה אפירא לרז נחמן ולקמן (דף מו.) נמי אמרינן ופי' נמי צעדי חליפין ועוד אמרי' לקמן (דף מו.) במנא למטעי פירות ציה למטעי מטבע אלמא לא מקרי פירי ואי גס כלי לא הוה אמאי נעשה חליפין אלא ודאי כלי מקרי וי"ל שחשוב כלי לפי שינוא כהואלפי וקוין צו כל דבר ואין נראה דלקמן (דף מו.) משני בצרופוטות דליכא עליהו טבעא וכן מתני' דכל המטלטלין קוין זה את זה מוקי לקמן (דף מו.) אנוקא ואנוגרס אלמא אפילו היכא שאין יונאין כהואלפי נעשה ונקנה בחליפין:

רבינו הגנאל

גזירה שמה ישנה עליותיו עד שיפוט ונמצא מתקב מלילות לילג אבד בפירות על דינרי דבר הכל מחליפין. וחד אמר אפי' בפירות על דינרי נמי מחלוקת הדין סוגיא דשמעתא כדאי לישא ומושם גזירה לישא קמא עלתה בקושיא. וסוגיא לביה דהבא טיבעא הוי. והוה דאמר רבא האי טנא עבר דהבא טיבעא הוי עבד. ורסחם לן הוהב קונה את הכסף דמשמע דהבא פירא הוה אית לן לאוקומה דלגבי כספא בלחוד הוי פירא אבל לכל מילי כגון כסף ומכור כבליים ובפירות ולענין מהנה טיבעא הוי ואינו נקנה בחליפין וכן אינו נעשה חליפין. ורי שבעין סבר נמי דהבא בגי מקח ומכר טיבעא הוי דמי טלית קונה דינר זהב ואין דינר זהב קונה טלית וליהוה (ל' להני כולו אלא אמר אוקא הלכה (ל' דהבא פירא הוי ומיקני אפילו בחליפין ולא בעי אבד קרקע אפי' במתנה. איתמר רב ולוי חד אמר אין מטבע נעשה חליפין. ואקשי עליה תנן הוהב קונה את הכסף מאי לאו בחליפין ושמ' מטבע נעשה חליפין ופריק' לא בדמים כלומר נחתיב בעל הכסף לתת לבעל הזהב דמי זהב. אי הכי אימא רישא דברייתא הוהב קונה את הכסף כיצד מכר דינר של זהב כ"ה. ונחשך זה של כסף כיון שמשך זה דינר זהב נקנה הכסף בכל מקום שהוא אי אמרת בחליפין היינו דקתני נקנה הכסף כיון רב למטע אלא אי אמרת בדמים נחתיב גברא מיבעי ליה למיתנא. ואמרי' תני הוהב מחייב כדאמר' לעיל ופריק' ר' אשי לעולם בדמים ומאי בכל מקום כדאמר ליה אי דעדיפי מיניהו מ"מ דאמר ליה לישנן קא בעינא להו **אמר רב פפא** אפילו למ"ד אין מטבע נעשה חליפין מועבר דלא הוה אפירא לרז נחמן ואינו אקנויי דאינהו לא עבדי חליפין אקנויי מקנה בחליפין טבעא נמי לא שנא מיתבי ט"היה עומד בגורן ואין בידו מעות אומר לחבירו הרי פירות הללו נתונים לך במתנה

שמה ישנה עליוסו. עד שיפסיק להיות לו סלעין מעשר עד שיגיעו לדמי דינר זהב צונה שניה שימכור מעשרות שנה הבאה: **אסוקי מסוק להו.** שאין משאן כדז שמעט הן: **אפי' בפירות על דינרין מחלוקת.** דפירי נמי אחי לשהוי: **סיינו דקתני לא ישנה.** ולא קתני לשון חלול דקסבר יש חלול אצל חכמים החמירו עליו: **ואין מחללין מצעי ליה.** הכי איבעי ליה למיתני צ"ש אומרים אין סלעים מעשר שני מחללין על דינרי זהב אי משום כסף שני אי משום דהבא פירא הוא דהוי אסוק דלורייחא ולא מיתפשי נקדושת מעשר: **מטבע נעשה חליפין.** הצל להחליף מטבע צדכר אחר שלא בתורת מקח ומכר אלא בתורת קנין כדכך שפויין כסודר שהקונה נותן סודר למקנה והוא מקנה לו הקרקע או המטלטלין במשיכה שהוא מושך הסודר כדכתיב (רות ד) שלף איש נעלו ותן לרעהו חף מטבע שאלע"פ שמינו נתן לו מעות ולא משך שימנו פירות יכול לחזור צ"ס) הני מילי כשנתנו בתורת דמים כדכך מקח ומכר אצל אס נתן בתורת חליפין כיון שמשך זה את המעות נקנה לו החפץ שלו צ"ל מקום שהוא: **אין מטבע נעשה חליפין.** כדמפרש רב פפא: **מ"ט דמ"ד ב'.** הוה ליכא למימר דלית ליה דרז נחמן דאמר לקמן (דף מו.) אין קוין אלא ככלי דנעלו כתיב דל"כ אדמפלגי דמטבע לישלנו ככל דבר שאינו כלי אלא על כרחק ס"ל דכל המטלטלים נעשין חליפין לקנות את שכנגדו ונעשין לחודיה פליגי: **משום דרעפיה אזורתא.** דעמו של מקנה את החפץ ונטול המטבע בחליפין אינו סומך אלא על הגזירה שנו שאין המטבע חשוב אלא ע"י זורה שבו וזורתא דעבידה דבטלה שהמלך פוסלה וגו' לזור זורה אחרת הלכך הוה ליה דבר שאינו מסוים ושלא ולקמן (סו) ממעטיס דבר שאינו מסוים מדכתיב נעל: **הוהב.** דינרי זהב דהוי ליה מטבע: **הוהב קונה.** משמע מעבשיו הכסף קניו לו ככל מקום שהוא שם ואין לשון הוהב נופל אלא דכדכר שהוא צעין והחליף הוה ליה ודאי בתורת דמים שמושך הימנו דינר זהב צ"ה דינר כסף אין כאן כסף קניו אלא המושך הוהב נחתיב לו מעות במשיכה זו והכי איבעי ליה למיתני הוהב מחייב את הכסף וגורס למושך לחייבו כסף: **הכי נמי מסתברא.** דבתורת דמים ולא בתורת חליפין

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

הגהות הב"ח

(ב) נ"ב ולא מסוק להו וביה:

מוסף רש"י

הזהב קונה את הכסף. הלוקח דינרי זהב טעושים דינרי כסף ותן לדינרי זהב. משיכת הוהב קונה את הכסף לבעל הוהב ונחתיב לו זה משקולת דינרי זהב לתת לו דינרי הכסף ואינו יכול לחזור בו (לעיל מ"ד). הכסף אינו קונה את הזהב. שאם נתן לו דינרי הכסף מחילה לא קנה ויכולים שיהיה לחוד, דמטבע כסף הוי מעות, משום דחריפי ליתן כהואלפי דינרי זהב אינו אלא כשאר מטלטלין ופירות. ומעות אין קנות עד שימשוך המטלטלין. אצל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו (שם).

6) ונקדישין אהא דיקא
נמי ויעי תוס' וזמס יג.
דיה דיקא נמי ויעי תוס'
דכסא דיה ופירי ויעי תוס'
ימחא פד ד"ה ה"ח ויעי
תוס' מילין סג ד"ה דיקא
נמי וילקמן מ"ו.
7) ונקמן מ"ו ויעי.
8) ונקמן מ"ו ויעי.
9) ונקמן מ"ו ויעי.
10) ונקמן מ"ו ויעי.

הנהגות הב"ח

6) הש"ס ד"ה הכי קאמר
ובי לה כל הנעשה דמיס:
7) תוס' ד"ה ולרב נתנן
(ובי למיך מטבע נעשה
חליפין:

גליון הש"ס

נמי יש רמיה שהו
חליפין: ע"י לקמן דף
סב ע"ב תוס' ד"ה הכי
ע"ב: תוס' ד"ה ויעי
ובי ויל' ופירי ויעי תוס'
ה"ח ויעי ויעי ויעי
ע"י ויעי ויעי ויעי
ע"י ויעי ויעי ויעי

הנהגות הגרא

1) תוס' ד"ה יש י"ג
ומקי י"ג י"ג וז"ל ש"פ
אלל דעת הגמ' דלפי
במחלה קני כמו במחלה
לענין מי שקני וכאן דלא
שיחא קני לגמרי אלל
דעת חסד' ויעי ויעי
למי שבע לא קני בכל ענין
במחלה ויעי סב ע"ב ד"ה
ה"ח (ועי' ויעי ויעי ויעי
ס"י קט"ג פ"ק ד' ויעי ויעי
פ"ק י"ד):

מוסף רש"י

דבר תורה מעות קונות.
מכין שנתן מעות לתוכר
אין אחד מהם יכול לחזור,
דנמתיין מתקדש דמיס
וענין הספק וקם לו ויחזיק
קל וזמנא בלוקח מן
הדיעו (ועי' ויעי ויעי ויעי)
ומשיב לא קניא (וביב' ויעי
התקבל מעות, נשרפו
חיצון בעליה, אי מתמי
ליה לדיקא לאסתר
לאזלוניה, סבר לא
בשיפתא אפסיד ולא
בשלמא אשמכר, להכי
אוקמינא ברשותא להיות
השפד שריפיה עליו והשכר
לחזרו אם נתקדו ללמכר
נפשיה לאזלוניה (ועי' ויעי ויעי)
ב"ח ורשב"א ערוכו פ"ב דל"י
מוקמת להו לפירי באחריות
הלוקח שנתן מעות, אי
מתמי לדיקא בניה החיוב
השפיות שם לא טרח
לאזלוניה, אלל מסך מושך
מתמי להו לבניה ויחזיקו

ופירי נמי עבדי חליפין כיצד החליף בשר שור בפרה. רש"י ל"ג
בשר שור ופרה חיים מיקרו נמי פירי ופירין לרב נתנן
בין למאי דס"ד מעיקרא בין למאי דמשני כל הניסוס וקשה לר"כ
הכי נמי מסתברא לא קאי לפי המסקנא לרב נתנן שפיר לומר יש

דמיס שהם כחליפין ועוד קשה לרש"י
דפסק לקמן כר"ל לא מתקומא כלל
מתני' דקיימא לן דפירי לא עבדי
חליפין כרב נתנן וליכא לשנוי ופירי
נמי עבדי חליפין ולא יש דמיס שהם
כחליפין לדברי רש"י דפסקו כר"ל ועוד
דר"ח ורב אלפס ופסרים קדמונים
גרסי ופירי נמי עבדי חליפין כיצד
החליף בשר שור בפרה ובשניא דכל
הניסוס לא קאמר בשר שור ועוד
דתינא לקמן פרתן בכמה צדן וכן
מקשה לרב נתנן דאמר פירי לא
עבדי חליפין ללא מזי מיירי בדמיס
ומיהו לפירי חליפין שיהו צדמיס קני
לכ"ע אפילו פירי אחי שפיר דקיימא
בדמיון ונראה דשור ופרה חיים
היו כלי חשבו לפי שמשמטם בהם
לטעון משוי ולחזרו ולמאי דשני כל
הניסוס אחי שפיר אפילו לרב נתנן
ולא פריך לר"י אלל לפי מאי דס"ד
מעיקרא דאמר ופירי נמי עבדי חליפין
וא"ת לישני דר"י יתכן כל הניסוס
כמו שהוא לפי האמת ויש לומר
דמתמא לא יחלוק ר"י על רב ולי שני
קדמונים דמ"ד מטבע נעשה חליפין
לריך לשנות כל הנעשה דכל הניסוס
משמע למעוטי מטבע ולריך לומר
לדידה ופירי נמי עבדי חליפין
ומי"ד אינו נעשה אינו חולק כי אם
במטבע אלל בפירי יסבור זה מה:
ולרב נתנן דאמר פירי לא עבדי
חליפין מאי ביצא. וא"ת
ולפירי לוקמינא בחליפין שיהו צדמיס
גם ר"ל אחאי ע"כ כרב ששם ס"ל
ולוקמא בפירי ובשנה בשנה וי"ל דומיא
דרישא דכל הניסוס דמיירי בחליפין
כלי בכלי או כל הנעשה למאן דאמר
(ב) נעשה חליפין דמיירי בזנין שיהו
צדמיס ה"ה סופא דחליפין שור בפרה
מיירי בזנין שיהו ומיהו למאן דאמר אין
מטבע נעשה חליפין לא מזי למימר

דצדמיה צדמיס דמיס באחר כיוון שזכה זה
נתחייב זה בחליפין (ה"ו) מסתברא מדקתני
סיפא כיצד החליף שור בפרה או חמור
בשור שמע מינה ולמאי דסליק אדעתיה
מעיקרא מטבע מאי כיצד הכי קאמר ופירי
נמי עבדי חליפין כיצד החליף שור בפרה
או חמור בשור הניחא לרב ששם דאמר
פירי עבדי חליפין אלא לר"י דאמר יבלי אין
אבל פירי לא עבדי חליפין מאי כיצד הכי
קאמר ויש דמיס שהן בחליפין כיצד החליף
דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מאי
טעמיה דרב נתנן סבר לה כרבי יוחנן דאמר
י"ד דבר תורה מעות קונות ומפני מה אמרו
משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו
חטיף בעלייה וכלתא דשכיחא גזרו ביה
רבנן וימלחא דלא שכיחא לא גזרו
ביה רבנן ולריש לקיש דאמר משיכה
מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה כרב
ששה מתריץ לה כרב ששה אלא אי סבר
לה כרב נתנן דאמר פירי לא עבדי חליפין
ומטבע לא קני היכי מתריץ לה על כרחך
כרב ששה מתריץ לה תנן כל המטלטלין
קונין זה את זה ואמר ריש לקיש ואפילו
ביום מלא מעות בכיס מלא מעות יתרגמא
רב אחא בריה אנקא ואניגרא אחד שפסלתו
מלכות ואחד שפסלתו מדינה וצריכא דאי
אשמועינן פסלתו מלכות משום דלא סגי כלל
אבל פסלתו מדינה דסגי ליה במדינה אחריתי
אימא אחתי מטבע הוא ואין מטבע נקבה
בחליפין ואי אשמועינן פסלתו מדינה משום
דלא סגי ליה לא בצנעא ולא בפרהסיא אבל
פסלתו מלכות דסגי ליה בצנעא אימא אחתי
מטבע הוא ואין מטבע נקבה בחליפין צריכא
אמר רבה אמר רב הונא ומכור לי באלו קנה
ויש

כיצד החליף דמי שור בפרה. כל
המטלטלין אלל זה אלל למתן אלל אלל
בנפח אחר לדיקא לשונו נכמה יתמו לו: כיון שזכה זה כו'. אלל
מתן חליפין כיון שמשך זה כו'. ואלאשמועינן דמטלטלי ופירי
נעשין חליפין ולא עשין כלי דשליף
איש נעלו (רות ד) ללא דוקא דלקיים
כל דבר דחליפין לקיים בכל דבר
דלקמן (דף מ: מ:) הכי נמי מסתברא.
ללאו במטבע עסקינן דקמי סיפא
כיכד החליף שור בפרה כו': הכי
קאמר ופירי נמי. כל מטלטלין אע"פ
שאינו כלי עבדי חליפין כיכד כו'.
והכי מפרשינן לה כל (א) העושה
דמיס באלא דהיינו מטבע אלל נתנו
במורת חליפין כיון שזכה זה נתחייב
זה בחליפין כיכד חליפין ונחוי חליפין
בגון המחליף שור בפרה. ואלאשמועינן
אלל אורחיה בסיפא דפירי עשויס
חליפין. החליף שור בפרה גרסינן
ול"ג בשר שור: הניחא לרב ששה כו'.
בין למאי דסליק אדעתין מעיקרא בין
למאי דשני רב יהודה סיפא דמתני'
אשמועינן דפירי עבדי חליפין ולא
עשין כלי. והא פלוגתא לרב נתנן
ורב ששה היא לקמן בשמעתין (דף
מ: מ:). הניחא לרב ששה כו': ה"ק יש
דמיס שהן בחליפין. רישא וסיפא חדא
היא ואשמועינן דיש מורת דמיס
שהמעות קונות בלא משיכה בחליפין
של סודר: כיכד החליף דמי שור
בפרה. מכר לו שור צדן וכן נעוטה
ומשך את השור ונתחייב לו המעות
א"ל הלוקח פרה יש לי שאני נתן
לך דמי השור וניאיתו יחד וקבל
עליו נתחייב השור הפרה יתכן לו אם
הפרה ואין אחד מהם יכול לחזרה
והכי קאמר כל הניסוס דמיס באלא
כל המטלטלין שאדם שם לחזרו ונתן
לו שומת דמיהן בשביל חפץ אחר
שהיה לו ללוקח כיון שזכה זה לוקח
ראשון במטלטלין הראשונים שמשך
ואפילו במורת דמיס על מנת להקנות
לו חפץ ואין דמיס נתחייב זה
לוקח שני בכל אונסי החליפין לפי
שקנו לו מעותיו כל אונסי החליפין:

דמיס באלא דעשאו חליפין כיון שזכה זה כו': אלל אי סבר לה כרב ששה כו'. אלל
לריש לקיש לא קני דשני כרב נתנן דאמר יש דמיס שהם בחליפין דהא לריש לקיש מדלורייחא יליף דמעות אין קונות ואפילו דמיס נמי
דלא שכיח נמי: הכי מפרין לפאי. החליף שור בפרה דמנתנין לא בחליפין ולא בדמיס: ואפי' כיום מלא מעות. ועל כרחך
בחליפין קאמר דאי במורת דמיס מעות לא קנו ש"מ מטבע נעשה חליפין ונקנה בחליפין: תרגמא רב אחא. בשמיהן מעות פסולות דהוה
ליה כשאר מטלטלין מחליף כים מלא דיני אטיקין כים מלא של דינריס אניגרא: אחד מהם פסלתו מלכות ואחד מהם פסלתו מדינה.
המלך גור שלא יולאו וניג מדינה לוקחין אותו בהנעו ואחד מהם פסלתו מדינה בני מדינה שמהוה אלל המלך לא ניה ומולאיין
אותם בשאר מדינות המלך: דלא סגי כלל. לשון הילוך הוא: מכור לי כאלו. אחז בידו מעות ואמר לחזרו מכור לי חפץ שלך
כאלו שבידי ולא הקפיד לשאל כמה הם וקיבלם מיד הלוקח: קנה. לוקח החפץ במעות הללו ואין אחד מהם יכול לחזור:

כ א ב מ"י פ"ה מהלכות
מכירה הל' א סג עשין
פס טושי' ח"מ ס"י רב
עקי' א:
ג ומ"י ש' הל' א טושי' ע
ח"מ ס"י קת' עקי' ב:
כ א ד מ"י ש' הל' ד ועי'
בהנעו ונמ"מ נתן
סס טושי' ח"מ ס"י קת'
עקי' ב:
כ א ה מ"י ש' פ"ג הל'
כ א סג טושי' ע
ח"מ ס"י קת' עקי' א:
ג ו מ"י ש' הל' א
טושי' ע סג ס"י ה'
ב ד מ"י ש' פ"ה הל'
ד ועי' בהנעו
ונמ"מ נתן סס טושי' ע
ח"מ ס"י קת' עקי' ב:
כ א ה מ"י ש' פ"ג הל'
ו סג טושי' ע
ח"מ ס"י רב ט"ו מ:
כ א ט מ"י ש' פ"ה הל'
ג סג טושי' ע
ח"מ ס"י קת' טע"י א:

רבינו הגאון

ודחה רב יהודה דאמר
מתני' כל הניסוס הוא
ופירושו כגון שבקיש
לקנות חמורו של חברו
ברוב וסם לו פרוחי בדין
ומתה לו כדי שיתן לו
חמורו בדמיס הללו כיון
שמכור בעל החמור דאמר
הפרה חכה בה קנה הן
בעל הפרה את החמור
בכל מקום שהוא מפני
שהן פירי בפירו וקונין
זה את זה ואמר הכי
נמי מסתברא מדקתני כיכד
החליף שור בפרה וכו'
הניחא לרב ששה דאמר
פירי עבדי חליפין אלא
לרב נתנן דאמר פירי לא
עבדי חליפין היכי מתריץ
לאה מאני ופירי רב נתנן
יש דמיס שהן בחליפין.
פירוש כגון ראובן שמכר
פרה לשמעון בבער
דירמא ומשך שמעון
הפרה ונתחייב בדמיה
לראובן ובקש שמעון
למכור חמורו ואמר אי
ראובן אני נרשע לא יודע
דמי פרוחי כלי חמורו
והכי קאמר כל הנעשה
דמיס באחר כגון דמי
פרה שנעשו דמיס לחמור
כיון שזכה בעל החמור
בפרה נתחייב בעל הפרה
בדמיה אם מת או אחר
אפי' שעדיין לא משך
הניעו. ואמר י מאי טעמא
דרב נתנן כלומר מאי
שנא דמיס הללו שמכר
דמיס דלמלא דלא קני עד
דמשך והיי דמיס קני אף
על גב דלא משך. ופריך
רב נתנן סבר לה לרבי יוחנן
דאמר דבר תורה מעות
קונות ומפני מה אמרו
ע"י שמשך גזירה שמה
יאמר לו נשרפה חטיף
בעלייה והך דשכיחא
גזרו בה רבנן אבל דמי
פרה בחמור מילתא דלא
שכיחא היא הלכך לא
גזרו בה רבנן. וקיימא לן
כרב נתנן ופירי לא עבדי
חליפין. ושנינו דשני
שיניא היא וחירוצא דהא
מתני' כותיה דיקא והל'
כותיה. כל המטלטלין
קונין זה את זה אפי' מעות
רעות במעות רעות כגון (א)
ויקא ואניגרא והוא מטבע
שפסלתו מלכות או פסלתו
מדינה זו וזני לא במדינה
אחריתי ודברין ברורין הן:

(א) אלל זיל נלקח וזיה ג'
כהתיך בערך אנגל:

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מוז.

עין משפט גור מצוה

בא א מיי פייג מהל
מכירה הלי צ סמט
לאין קיי טושיע חיימ סי
כח ספיי טי:
כח ב מיי ספיה הלי
א סמט עשין פפ
טושיע חיימ סי גר ספיה:
כח ב מיי ספיה הלי צ
טושיע חיימ סי פפיה צ:
ד מיי ספיה הלי א
טושיע חיימ סי גר ספיה:
ל ה מיי ספיה הלי ה
והלי ו סמט חיימ סי
טושיע חיימ סי קלה
ספיי א צ:
לא ו מיי ספיה הלי ח
סמט חיימ סי טושיע חיימ
סמט חיימ סי פפיה א:
לב ז מיי ספיה הלי ו
סמט חיימ סי טושיע חיימ
סי קלה ספיי צ:
לב ח מיי ספיה הלי
א סמט חיימ סי טושיע חיימ
ספיי צ גר ספיה חיימ
לד ט מיי ספיה הלי
ונמנר חיימ סמט חיימ
טושיע חיימ סי קלה
ספיי צ:
טושיע חיימ סי קלה
ספיי צ:

יש לו לחזירו עליו דין אונאה. אם הפסד פריך והא אין מטבע נעשה חליפין: דמכור לי קאמר. לשון ממכר ולא לשון חליפין: פשיטא לן דמיס ואין מקפיד עליהן. נתן לו אחר צמורת דמים ולא מקפיד עליהן לרשות אם ישן כדי שזין: הא אמרינן דקניי בלא משיכה: חליפין ומקפיד עליהן. נתן לו חפץ צמורת צמורת חליפין לקנות כדון קנין שקונין בסודר זה מקפיד לרשות שהיא הסודר שזה כל כך: מפו. מי אינו מרזיחו נמשכה דמד מייחה או דלמא גאולת והקפיד עליהם הרי הן דמיים והוי להו מעות ואין קונות עד שישמך גס השני: פרתך למה. הנחת בשוק: אמר רבא אטו חליפין. דקרא: כשפוטני עסקינן. דלא קפדי לדעת שיהו שוות קאל דמיס שייטט צעיינו למת לו אם שלו כנגדו ואפי' הכי קאמר קרא דקנה: לימא קסבר רב הונא כו'. דהא יהינ טעמא למלמיה משום דחליפין דמו: סבר לה כרבי יוחנן. כלומר אין מטבע נעשה חליפין והכי לאו חליפין נינהו אלא דמיס דהא מכור לי קאמר דמיס כי האי גוונא קני בלא משיכה חליפין דקנין סודר משום דזכין ללא שכיח נינהו וכרבי יוחנן כו': אסון הכי מסגינא לה. לרבי הונא דמספקא לכו אי סבר דהא מטבע נעשה חליפין ואם לאו דמיס דחוי דלמלמ: אגן. בדלחא מתיינן רב הונא צדידי הן רבנן דלעיל (דף מו.) וכן אמר רב הונא כו' ולא מספקא לן הכא מידי דודאי טעמיה משום דס"ל כרבי יוחנן הוא: כמה קונין. קנין חליפין דכתיב בקרא שלף איש ועלוו. מי שלף ונתן: דליהוי מקנה קונה. אם הכלי: קא קני ארעא אבנ גלימא. הנותן קרקע לחזירו בקנין סודר והמקבל ממנה מושך הסודר מיד הנותן ומקנה לו הקרקע עם הסודר כמשכית הסודר שנקנה צמשיכה: אי' הוה נהו קרקעות וקנין עם מטלטלין. צמשיכה בדבר שהוא קנין למטלטלין ואינו קנין לקרקע: נכסים שאין לן אחריות נקנין עם נכסים שיש לן אחריות. בדבר שהוא קנין לקרקע ואינו קנין למטלטלין כדקתני כשקפ ובשורת וצחווקה: פטיק לאסך פולסא דורא. טיולות. שיל אור אשטנולל"ש שהן עגולות כפולסא דלמרי לקמון אסימון פולסא. ולשון שמתא קאמר ליה שחשדתו צזו: מי סברת. (ה) דלמר ליה אבנ שעל ידי משיכת הכלי שנקנה לו צמשיכה יקנה לו הקרקע עם הכלי אין אלו אלא חליפין כאלו זה מוסר לו חפץ אחר תחת קרקע ומהו מסירתו הנחת קבלתו ממנו מתנתו נוח לו כאלו נתן זה לו הקונה מתנת רבה וגמר ונתן ומקנה לו הקרקע: גאולה זו מכירה שמכר לו מכירה גמורה צדידים ולא קיבל מעות וצאין לקיים דברי מיריתן על ידי קנין: זו חליפין. שמתחיל כליו זה חפץ שנגדו: לא שנו. דקונין קנין אלא בכליו: אבנ שעליו ולא חפץ שנגדו קנה: רב הונא סבר כר' יוחנן. דמיס כיון דלא שכיחי חליפין דמו: כל חליפין מיקפד קפדי. הן חפץ נופיה ואפילו כשאינו חפץ שנגדו קנה: רב הונא סבר כר' יוחנן. דמיס כיון דלא שכיחי חליפין דמו: כל חליפין מיקפד קפדי. הן חפץ נופיה ואפילו כשאינו חפץ שנגדו קנה:

יש לו לחזירו עליו דין אונאה. אם הפסד פריך והא אין מטבע נעשה חליפין: דמכור לי קאמר. לשון ממכר ולא לשון חליפין: פשיטא לן דמיס ואין מקפיד עליהן. נתן לו אחר צמורת דמים ולא מקפיד עליהן לרשות אם ישן כדי שזין: הא אמרינן דקניי בלא משיכה: חליפין ומקפיד עליהן. נתן לו חפץ צמורת צמורת חליפין לקנות כדון קנין שקונין בסודר זה מקפיד לרשות שהיא הסודר שזה כל כך: מפו. מי אינו מרזיחו נמשכה דמד מייחה או דלמא גאולת והקפיד עליהם הרי הן דמיים והוי להו מעות ואין קונות עד שישמך גס השני: פרתך למה. הנחת בשוק: אמר רבא אטו חליפין. דקרא: כשפוטני עסקינן. דלא קפדי לדעת שיהו שוות קאל דמיס שייטט צעיינו למת לו אם שלו כנגדו ואפי' הכי קאמר קרא דקנה: לימא קסבר רב הונא כו'. דהא יהינ טעמא למלמיה משום דחליפין דמו: סבר לה כרבי יוחנן. כלומר אין מטבע נעשה חליפין והכי לאו חליפין נינהו אלא דמיס דהא מכור לי קאמר דמיס כי האי גוונא קני בלא משיכה חליפין דקנין סודר משום דזכין ללא שכיח נינהו וכרבי יוחנן כו': אסון הכי מסגינא לה. לרבי הונא דמספקא לכו אי סבר דהא מטבע נעשה חליפין ואם לאו דמיס דחוי דלמלמ: אגן. בדלחא מתיינן רב הונא צדידי הן רבנן דלעיל (דף מו.) וכן אמר רב הונא כו' ולא מספקא לן הכא מידי דודאי טעמיה משום דס"ל כרבי יוחנן הוא: כמה קונין. קנין חליפין דכתיב בקרא שלף איש ועלוו. מי שלף ונתן: דליהוי מקנה קונה. אם הכלי: קא קני ארעא אבנ גלימא. הנותן קרקע לחזירו בקנין סודר והמקבל ממנה מושך הסודר מיד הנותן ומקנה לו הקרקע עם הסודר כמשכית הסודר שנקנה צמשיכה: אי' הוה נהו קרקעות וקנין עם מטלטלין. צמשיכה בדבר שהוא קנין למטלטלין ואינו קנין לקרקע: נכסים שאין לן אחריות נקנין עם נכסים שיש לן אחריות. בדבר שהוא קנין לקרקע ואינו קנין למטלטלין כדקתני כשקפ ובשורת וצחווקה: פטיק לאסך פולסא דורא. טיולות. שיל אור אשטנולל"ש שהן עגולות כפולסא דלמרי לקמון אסימון פולסא. ולשון שמתא קאמר ליה שחשדתו צזו: מי סברת. (ה) דלמר ליה אבנ שעל ידי משיכת הכלי שנקנה לו צמשיכה יקנה לו הקרקע עם הכלי אין אלו אלא חליפין כאלו זה מוסר לו חפץ אחר תחת קרקע ומהו מסירתו הנחת קבלתו ממנו מתנתו נוח לו כאלו נתן זה לו הקונה מתנת רבה וגמר ונתן ומקנה לו הקרקע: גאולה זו מכירה שמכר לו מכירה גמורה צדידים ולא קיבל מעות וצאין לקיים דברי מיריתן על ידי קנין: זו חליפין. שמתחיל כליו זה חפץ שנגדו: לא שנו. דקונין קנין אלא בכליו: אבנ שעליו ולא חפץ שנגדו קנה: רב הונא סבר כר' יוחנן. דמיס כיון דלא שכיחי חליפין דמו: כל חליפין מיקפד קפדי. הן חפץ נופיה ואפילו כשאינו חפץ שנגדו קנה:

הורה אור השלם

1 ואת לפנים בישך אל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו ואת התמורה בישך אל: רות ד ו בישך אל: ו לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המא ימירנו ויהי והא ותמורתו ויהי קרש לא יגאל: וקרא בו כל לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר בהמה בבקמה ויהי הוא ותמורתו ויהי קרש: וקרא כו'

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מי סכנת (דלמא) מו"מ ניב ס"א דאית:

הגהות מהר"ר

לנדא

[א] תוב' ד"ה ככליו של מקנה כו' דהא מקנה ליף. ניב ר"ל משך איש ועלו. גואל נתן ובעלו. אש כחום' גיטין דף ע"ג ע"ב ד"ה משום:

לעזי רש"י

אשטנולל"ש [אישישטינגיליש] ניצוצות.

רבינו חננאל

אמר רבא אמר רב הונא נתן לו מטבע ואמר לו מכור לי פרתך באלו הדמים קנה הפרה איש שלא משכה קנהא יוש עליו אונאה כלומר אם שיה פחות מחויר לו את האונאה. ורבה אמר רב הונא אין לו אונאה. ואמר' פשיטא דמיס נתן מקפיד עליהן כלומי לאו מעות ולא ידקקא אם שיה המקח אלו הדמים שנתן לו או לאו אלא נתיב סתם. הא אמרי' רבי האי גוונא חליפין דמי וקני אלא אי יתיב בתורת חליפין ומקדקא אם שיה המקח הדמים הללו ולא לאו מאי כדמיס הן ולא קנה או חליפין הן יקנה. ופשטה רב אדא בר אבהו מהא דתניא הרי שריר תופש פרה ונעמד ובא חבירו ואמר לי פרתך בכמה אמר לו לחסור אני צריך אמר לי שי לי חמור שאחך לך פרתך בכמה בכך וכך חמורך בכמה בכך וכך משך ביד החמור את הפרה ולא הספיק בעל הפרה למושך את החמור ומת לא קנה בעל החמור את הפרה ומתנתא כגון דאמר ליה אבלי היבא דאיבא משיכה מגורה חליפין דמי שכיח שוכה זה נתיחייב הלה בחליפין ובלבד שעשאוה דמים לשניה. ואקשינן ע"כ רב הונא דאמר מכור לי באלו קנה וכי מטבע נעשה חליפין. ופרקי' רב הונא

קונין בבלי אף על פי שאין בו שיה פרושה. ואל"ת צ"כ

כל שעה (פסחים דף לב.) ועס ד"ה ואין אמרינן גבי ונתן לכהן את הקדש דאין תמיסה פחות משוה פרוטה וה"ל כתיב ונתן לרעהו וי"ל דהתם הוי תשלומין שגול הקדש הלך ליתנהו פחות משוה פרוטה כמו גבי מעילה דהוי תשלומין אבל נתינת ממנו הוא לרעהו ולא נתינת ממון וכן ונתן זידה דגט הוי נתינת גט ולא נתינת ממון כדלמא פ' שרי דביעין (דף כ. ושם ד"ה) כתבו על איסורי הנאה כשר וכן (חולין דף קלו.) נתינת תרומה דחטא אמת פטורה אמת הכרי וגבי סוכה דכתיב ושאר ימן ואיכא למ"ד (כרימות דף י.) דהוי בכל שהוא אע"ג דמעילה היא היינו משום דכתיב סוכה דכתיב שאלו דלמרי נתינת כסות מזר שאלו תרומה וגבי לזונה דכתיב כסות כפרק על המנחות (מנחות דף נט. ושם פ. ד"ה מי) משום דשני מלשון שימה דלמחיל ניהי: לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז דלא. וסודר דג' על ג' דלמר לעיל פ"ק (דף י.) דכמאן דפסקי דמי חשבי דבר מקוים:

מרוקא

יהאית לפנים בישראל על הגאולה ועל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו גאולה זו מכירה וכן הוא אומר ² לא יגאל תמורה זו חליפין וכן הוא אומר ³ לא יחליפנו ולא ימיר אותנו לקיים כל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו מי נתן למי בועז נתן לגואל רבי יהודה אומר גואל נתן לבעז תנא ⁴ קונין בבלי אע"פ שאין בו שוה פרוטה אמר רב נחמן לא שנו 'אלא בבלי' אבל בפירי לא רב ששת אמר אפילו בפירות מאי טעמא דרב נחמן אמר קרא געלו נעלו אין מידי אחרניא לא מאי טעמיה דרב ששת אמר קרא לקיים כל דבר לרב נחמן נמי הכתיב לקיים כל דבר ההוא לקיים כל דבר דנקנין במנועל ורב ששת נמי הכתיב געלו אמר לך רב ששת מה געלו דבר המסויים אף כל דבר המסויים לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז דלא אמר רב ששת בריה דרב אידי כמאן כתיבין האידינא במנא דכשר למקניא ביה במנא לאפוקי מדרב ששת דאמר קונין בפירות דכשר לאפוקי מדשמואל דאמר קונין במרוקא

מיריתן על ידי קנין: זו חליפין. שמתחיל כליו זה חפץ שנגדו: לא שנו. דקונין קנין אלא בכליו: אבנ שעליו ולא חפץ שנגדו קנה: רב הונא סבר כר' יוחנן. דמיס כיון דלא שכיחי חליפין דמו: כל חליפין מיקפד קפדי. הן חפץ נופיה ואפילו כשאינו חפץ שנגדו קנה:

מרוקא

דלית הלכתא כמאן דאמר בכליו של מקנה. וגרסי' טוב בנדריים פוק השוחפין דטוררא קיי על מנת להקנות הוא וכו' כמעשה דבית חורין. תנא קונין בבלי אע"פ שאין בו שוה פרוטה אמר רב נחמן לא שנו אלא בבלי אבל בפירות לא מיט שלף איש געלו כתיב כלי ביעין שהוא כנעל אבל פירות לא. ואסיק כמאן כתיבין האידינא במנא לאפוקי מרב ששת דאמר אפילו כפירי. דכשר לאפוקי מדשמואל דאמר קונין

מוסף רש"י

נכסים שיש להם אחריות. היינו קרקעות, שחריכות כל אדם הווה והנושה נכחיו עליהן, לפי שקיימן ועמדין לפיקי ומקנין עליהן (דקדושין כו.). נכסים שאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות. אם מכר מטלטלין עם קרקע כיון שקנה לוקח את הקרקע נבאח משלש עיקים נקניס (שם) מהמטלטלין און קנין אלא נמשכה קרקע נקנה בכסף ואלו מכר לו קרקע ומטלטלין יחד כיון שנתן דמי הקרקע או מכר לו שטר מכלת קרקע או החוין קרקע נמלע מכל משיכה נקני המטלטלין בלא משיכה (ב"ב כו.).

רבינו חננאל (המשך)

(כרז נחמן) [כר"י סבירא ליה דאמר דבר תורה מעות קונות זכרו. וכי האי גוונא דלימא ליה מכור לי בלא ליה שכיחא. ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן. כמה קונין רב אמר בכליו של קונה ולויה אמר בכליו של מקנה. כתנאי רוחא לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה וגוי גאולה זו מכירה כדכתיב ואם יגאל ותמכר בעיניך. ומורה זו חליפין שנו' לא יחליפנו ולא ימיר אותנו וכו' לקיים כל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו ואת התמורה בישך אל: רות ד ו בישך אל: ו לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המא ימירנו ויהי והא ותמורתו ויהי קרש לא יגאל: וקרא בו כל לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר בהמה בבקמה ויהי הוא ותמורתו ויהי קרש: וקרא כו'